Td 009_05

Τ’ς Πασχαλιάς, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
τ’ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
τ’ς Πασχαλιάς, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
τ’ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
τ’ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι έρημη αστένεια
τ’ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι έρημη αστένεια
ξέβηκε, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ξέβηκι έρημη αστένεια
ξέβηκι, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ξέβηκι έρημη αστένεια
ξέβηκι έρημη αστένεια
παίρνει νιες κι παντριμένις
ξέβηκι έρημη αστένεια
παίρνει νιες κι παντριμένις
παίρνει νιες, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
παίρνει νιες κι παντριμένις
παίρνει νιες, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
παίρνει νιες κι παντριμένις
παίρνει νιες κι παντριμένις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
παίρνει νιες κι παντριμένις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
δικαοχτώ, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
δικαοχτώχρονις κοπέλις
δικαοχτώ, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
δικαοχτώχρονις κοπέλις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
πάει κι παίρ’ τ’ν Αλεξάντρω
δικαοχτώχρονις κοπέλις
πάει κι παίρει τ’ν Αλεξάντρω
πάει κι παίρ’, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
πάει κι παίρει τ’ν Αλεξάντρω
πάει κι παίρ’, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
πάει κι παίρει τ’ν Αλεξάντρω
πάει κι παίρει τ’ν Αλεξάντρω
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
πάει κι πήρε τ’ν Αλεξάντρω
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
ν απού ήταν, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
ν απού ήταν, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
κι στο Σκίκιο[1] δομένη

[1]Σκίκιοϊ = Εσκίκιοϊ, χωριό της Αν. Θράκης.

ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
κι στο Σκίκιο δομένη
κι στο Σκί-, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
κι στο Σκίκιο δομένη
κι στο Σκί-, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
κι στο Σκίκιο δομένη
κι στο Σκίκιο δομένη
’πόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
κι στο Σκίκιο δομένη
’πόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
’πόμναν τα, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
’πόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
’πόμναν τα, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
’πόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
’πόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
έρμα ’πόμναν κι παντέρμα
’πόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
έρμα ’πόμναν κι παντέρμα
έρμα ’πό-, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
έρμα ’πόμναν και παντέρμα
έρμα ’πό-, *μαρή Αλεξάντρω μ’*
έρμα ’πόμναν και παντέρμα
έρμα ’πόμναν κι παντέρμα
στο σιντούκι κλειδουμένα
έρμα ’πόμναν κι παντέρμα
στο σιντούκι κλειδουμένα.

Τ’ς Πασχαλιάς την εβδομάδα
ξέβηκι έρημη αστένεια
παίρνει νιες κι παντριμένις
δικαοχτώχρονις κοπέλις
πάει κι παίρ’ τ’ν Αλεξάντρω
ν απού ήταν ’ρεβωνιασμένη
κι στο Σκίκιο δομένη
’πόμναν τα ρουχάκια τ’ς έρμα
έρμα ’πόμναν κι παντέρμα
στο σιντούκι κλειδουμένα.